

Posudek oponenta na bakalářskou práci Markéty Grünerové

Domácí adopce v Koreji

Adopce jsou oblíbené téma koreanistických prací ve světě i u nás, v posledních letech jsem zaznamenala v tomto směru i výzkum v korejských organizacích (field research, který ověřuje novou legislativu), nicméně většinou jde nakonec o fenomén adopcí mezinárodních. Bakalářská práce Markéty Grünerové sumarizuje problematiku domácích adopcí, tedy v našem smyslu slova stále tradičně ukotveného tématu v korejské společnosti nastaveného až kvůli mezinárodnímu tlaku a potřebě být globální (takto se diskutují například i v praxi opovrhované LGBT menšiny). Práce má jedinou možnou relevantní perspektivu, kterou podávají korejské zdroje, a jejich problémem je evidentní upravování statistik a vylepšování korejského image. Navíc diplomantka řešila své zdroje a literaturu s ohledem na svou schopnost a ochotu číst v korejštině. Z tohoto úhlu pohledu je struktura práce bez problémů (vzhledem k tematizování chronologickému to ani jinak nejde), členění odpovídá důležitosti a frekvenci tematizace jednotlivých fenoménů.

Oceňuji omezení práce na poválečné období a zejména na dva zákony z posledních let, které tvoří zhruba polovinu práce. Autorka se ovšem nevyhnula (a řekla bych správně) širším východiskům, protože chápání adopcí je stále spojeno s uchováním rodu a adopce z humanitárních důvodů Korejci nechápu kvůli svému pokrevnímu vnímání příbuznosti. Úvod do problematiky je tedy nezbytný a diplomantka ho má v podobě digestivní (10 stran). S některými formulacemi bych polemizovala, ale zde nejde o formulace její, ale jejích zdrojů. Nicméně je z úvodu patrné, že korejskému pojetí adopcí (a tedy východisku) v zásadě rozumí. Další kapitola je také sumářem adopcí po korejské válce a stav dovádí až do doby zásadních legislativních úprav. První část je více méně popisná s jedním převažujícím zdrojem, resp. autorem (Tobias Hübinette). U následující části už se věnuje zákonům: zde bych doporučovala odkazovat na korejskou verzi zákona o adopcích (podobně u všech názvů organizací a názvů neuvádět v anglické verzi, ale v korejské, to je originál). V posledním úseku se diplomantka věnuje praxi zákona, tedy svobodným matek, jejich právní specifikaci a „papírovým“ výhodám. O tom existuje množství zdrojů, diplomantka se k nim zřejmě nedostala, stejně tak jsou napůl fiktivní organizace svobodných matek – spíše hudba budoucnosti než reálný stav. V posledním celku se Markéta Grünerová dostává k domácím adopcím v číslech a datech (zde opět nejde o reálný stav, jako spíše o Potěmkinovu vesnici, jak už bylo vytknuto o mnoho lepší práci Marie Cibulkové: *Reintegrační strategie u mezinárodních adopcí v KR*, 2014, kterou mimochodem nevidím v použité literatuře, ale trpěla podobným nedostatkem, tedy neschopností kriticky nahlížet zdroje). Část je ale určitě cenná, protože bez ohledu na zkrácení demonstruje problémy a základní otázky, které ukazují na příčiny nechoty/nechuti společnosti adoptovat. Tady už nejde ani tak o pozůstatky konfucianismu, jako o sobectví postmoderní společnosti. Zde uvádí statistiky a grafy z posledních období a průzkumy – je otázka, do jaké míry jsou upravené ve jménu globalizace.

Závěry práce přirozeně odpovídají evropskému pohledu autorky – představa státní výchovy pro vyšší statistiky adopcí, nebo pohledu na svobodné matky apod. je v případě Koreje silně iluzorní.

K technickým nedostatkům práce patří malá četnost odkazů (a obecně ne zcela reprezentativní literatura, chybí primární zdroje v korejštině). V textu se objevují citace v angličtině, ale zde nejsou přípustné, neboť originál není anglicky, pročez raději překlad. Mnoho je pravopisných chyb (adjektiva verzálkou a naopak Korejský poloostrov malým), mix přepisů – česká transkripce a McCune-Reischauer s vyloženými hybridy (Čun Tuhwan). Předpokládám, že jde spíše o překlapy než o neznalost.

Práce jako celek je v kontextu oboru koreanistika spíše průměrná, nicméně ji **doporučuji k obhajobě.**

Navrhované hodnocení: velmi dobře

V Praze, 3. 6. 2018

Doc. Miriam Löwensteinová, Ph.D.

Témata k obhajobě: adopce jako projev kultu předků (zejména za krále Čöngdžo), adopce zeťů za Japonců, fenomén svobodná matka v kontextu prostituce středoškolaček.